

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ В ПЕРІОД АГРЕСІЇ

Нині на території України відбувається повномасштабна військова агресія. Агресивна війна РФ спрямована проти незалежності і самостійності нашої держави, – це загроза не тільки Україні, а й Європі і, без перебільшення, світові. Війна однозначно є найбільш варварським способом вирішення міждержавних, міжнародних конфліктів, який посягає на міжнародний правопорядок і безпеку людства, і, безумовно, суперечить як принципам міжнародного права, так і принципам моральності та людяності.

Російське воєнне вторгнення завдає непоправної шкоди соціально-економічному, та екологічному розвитку регіону та порушує права громадян на безпечне довкілля, здійснення рекреаційної діяльності.

Урядом в екстреному порядку було запроваджено низку важливих регуляторних новацій, покликаних зменшити фіскальне навантаження на бізнес та стимулювати розвиток малого підприємництва. Заходи з лібералізації економіки свідчать, що в Уряді чітко усвідомлюють прямий взаємозв'язок між ступенем економічної свободи і темпами економічного розвитку. Започатковані зміни повинні не лише продовжуватися, але й посилюватися на повоєнному етапі. Усі позитивні інновації економічної політики, що виправдали себе в умовах війни, мають бути застосовані в процесі підготовки та реалізації стратегії повоєнного економічного розвитку України.

Процес розробки стратегічних засад соціально-економічного розвитку регіонів в період агресії буде надзвичайно ускладнений відсутністю ділового співробітництва управлінців різного рівня, які можуть не тільки обмінюватися досвідом проведення досліджень, а й усувати допущені помилки. Рівень розвитку регіону визначається станом розвиненості галузей промисловості, агропромислового комплексу, будівництва, торгівлі та ін. Рівень життя населення регіону визначають такі чинники як зайнятість населення, розвиненість соціальної інфраструктури і т.д., які є низькими в умовах агресії.

Вибираючи стратегію розвитку регіону і пошук умов, які її реалізують, необхідно розробити кілька сценаріїв розвитку ситуації, особливо в період агресії. Регіон будучи стійкою соціально-економічною системою з різним ступенем відкритості і діяльності, спрямованої на автоматизацію і формування своїх структурних компонентів, має

сформовані протиріччя з центром, але пов'язана з ним нерозривно, що потребує особливого підходу до прогнозування його розвитку.

Будь-яка розробка пріоритетних напрямків соціально-економічного зростання, повинна в основі своїй містити методологію стратегічного територіального планування, так цей процес являє собою розумне об'єднання оцінок (кількісних і якісних) показників економічного спрямування з метою реалізації в перспективі найбільш важливих напрямків соціально-економічного розвитку регіону, а також розробки механізму реалізації поставлених цілей органами державного управління з різними повноваженнями.

В стратегічному майбутньому саме західні регіони України можуть стати центром промислового розвитку та локації багатьох стратегічних підприємств і галузей реального сектора національної економіки. По-перше, у сенсі віддаленості від територій агресора (вищий рівень безпеки). По-друге, у зв'язку з наближенням транспортно-логістичної системи до країн ЄС (основного зовнішньоторговельного та економічного партнера держави). По-третє, ускладнення транспортування вітчизняної продукції до країн світу морським шляхом.

Важливою умовою ефективної реалізації регіональної політики в період агресії є створення регіональних інформаційних баз для оцінки ресурсного забезпечення регіону, що зумовлює необхідність вдосконалення одного з найважливіших управлінських інструментів – розробка та впровадження стратегічних засад соціально-економічного розвитку регіонів.

Успіхи на економічному та соціальному фронтах значною мірою залежать від спроможності управлінців різних рівнів сформулювати адекватні стратегічні плани та забезпечити ефективність їх практичної реалізації, включаючи своєчасне виконання першочергових прикладних завдань. Перші економічні шоки війни подолано, час чіткіше визначати пріоритети. Країна має передумови для неминучого повоєнного економічного та соціального відновлення, невідкладної відбудови зруйнованих міст чи модернізації інфраструктури. Значною мірою це пов'язано з міжнародною допомогою, яку надають і гарантують на майбутнє наші зарубіжні партнери. Але без адекватних дій з боку влади, що полягатимуть у впровадженні відповідних інструментів економічної політики, без активної участі і контролю з боку громадянського суспільства, значний потенціал повоєнного відродження може бути використаний не повною мірою.